

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 3. Duorum fratrum diuersi mores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

bonarum artium ac litterarum, caussaq; stu- Stēmat.
diorum, missis. Horum ego historiam tanto Christi.
libentiūs recito, quia & huc solent mitti die 15.
quām plurimi adolescentes & iuuenes, vt, in Maij.
celebratissima Academia, scientijs ditati, Item in
domum redeant, cum gaudio parentum, pa. Lauret.
triæ suæ emolumento, & cæli applausu; qui, ad illud
in hoc exemplo, vitam moresque suos perspi- Spiritu
cuè intuebuntur, siue Palladem, siue alia à Sancte
litteris & sobrietate abducentia Numina ad- Dēmī
uenerentur; siue reducti, siue seducti. Nemo
quippe in vitio à primo ortu fuit, sed vel sua
quisque culpa fit improbus, vel alterius ex-
emplo.

Duo, iisdem parentibus, nobilitatis anti- III:
quitate opibusque claris, oriundi fratres, ad Dvorum
Parisiensem Academiam amandati, egregiè FRATRVM
ostenderunt, se eodem ouo prodijisse, non DIVERSA
eodem astro natos fuisse. Ut enim inter pri- MORIES,
mos fratres, Abel & Cain; & inter Iacob at-
que Esau; itemque inter Etheoclem & Poly-
nicem Oedipi filios; interque Romulum &
Remum: ita & inter hos magnum vitæ mo-
rumque discrimin intercessit. Minor, maio-
rem ingenio, diligentia, pietate; maior mi-
norem otij amore, libertate ludendi, vitæq;
licentia superauit. Et quia ignavis semper

sunt feriæ, litteræ illi insuaves siebant. Enim.
Senec. ep. uero, quia desidiosus studere, torqueri est, suppli-
97. cij illi loco fuit litterarius labor. Nunc ex-
cusabat valetudinem, nunc nescio quas oc-
cupationes rei domesticæ obtendebat; non-
nunquam obstat rigor hyemis; alias aesta-
tis feroꝝ; interdum autumni periculosum
cælum; demum auocabat à libris veris amæ-
nitas mox fugitura. Pransus negabat esse rem
habendam cum libris antè, quam concoxis-
set stomachus. Impranso obstrepebat fames,
quò minus liberet. Luce dicebat, ignauum
esse, domi desidere; ceterū ad lucernam
vigilare, oculis inimicum. Si suppetit res
domestica, inquiebat, quorsum opus litteris?
Denique, aiebat, cur æui florem curis senili-
bus absumam? Omnia iunior contraria sen-
tiebat, dicebat, faciebat: eratque inter eos
tale, quale inter diem ac noctem discriminem.
Ille, domi inter libros; iste inter scyphos,
cantharos, & fritillos: ille cum doctis, iste
cum rudissimo quoque agasone, libenter ver-
sabatur. Ille leges ita callebat, ut eas in di-
gitis numeraret: iste ne Æsopum quidem
triueraſ. Foris ille nunquam, nisi cum ad
scholas, disputationesq; & temp̄a eundum
esset, videbatur; iste s̄epius in sphæristerio,
&

& ganeis, quām in Lyceis inueniebatur. Il-
li graue erat prodire ad spectacula : huic crux
fuit, vel vna hora , solum manere apud se.
Itaque nunc hos , nunc illos inuisens & ob-
ruens, interturbauit ; nihil pensi habens op-
portunusné, an importunus hospes veniret ;
gauisus, si alios à litteris posset auocare, quas
oderat ipse. Secus itaq; accidit, ac cum pro-
digo filio, fruges consumere nato, cuius fra-
ter natu maior frugi fuit, ipse *profectus in re-*
gionem longinquam, ibi dissipavit substantiam suā
vinendo luxuriosè. Diuersa hīc res fuit : non
enim idem fratrum virtute, qui & ætate mai-
or erat : ille pietatem, iste nequitiam cordi
habuit. Et quia *malos faciunt malorum falsa* *Catul. in*
centubernia, quantūm ille abhorruit à con- *peruig-*
sortio prauorum, tantūm iste quæsiuit om-
nibus potantium , ludentium , saltantium
conuenticulis interesse. Nihil illum iactura
temporis, nihil pecuniarum inutilis profusio,
nihil destructio sanitatis , nihil malum no-
men, nihil infamia aut sua, aut sociorum mo-
uebat. Perinde illi erat, vt malum esse, ita &
malum dici. Ne tamen nihil ornamenti ha-
beret, intus spurcitia plenus, saltēm externa
specie sepulchrum voluit esse dealbatum.
In vestibus , & cincinnis capillorum ac toto

Luc. 19.
13.

cultu corporis, erat munditarū lautitiarum. que studiosissimus; ceterū Venus Dea Ver- tīcordia, summum illi numen erat. Quam- obrem linguis omnium appetebatur; & erat fabula in tota ciuitate. Nullius enim vitiū fama aut citius erumpit, aut latius solet fæ- rere, dum quisque suas elui, aut minui ma- culas existimat maculis aliorum; quasi scili- cet suū vulnus sanet, si alios quoque possit ostendere vulneratos.

IV.

CUR, ET
QVAM DI-
VERSE IN
ECCLESIA
SINT HO-
MINES?
Matth. 13.
Matth. 3.
S. Augu-
stin lib. I.
de ciuit.
Cap. 35.

Verè Ecclesia similis est sagenæ missæ in-
mare, ex omni genere piscium congreganti,
& velut area, in qua non modò triticum
congregandum in horreum, sed etiam paleæ
comburendæ igni inextinguibili reperiun-
tur. Perplexæ sunt istæ dñæ ciuitates, in hoc secu-
lo, inuicemq; permixtae, ait S. Augustinus,
donec ultimo judicio dirimantur. Hac ratione
sunt qui curent, & qui curentur; monendi,
& monitores. Hinc frater ille minor annis,
maiore pietate, quoties se se offerebat occasio
opportuna, suauibus verbis monebat alterū,
ut tandem ad se rediret, turpes illecebras de-
sereret, Spiritum S. per se loquentem non
contemneret. Sed lapidi loquebatur. Enim-
uerò, quasi iaculum in rupem vibrasset, ita,
pro fraterna correptione, conuitia resilie-
bant.